

Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

► **B**

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 2082/92

(1992. gada 14. jūlijs)

par īpaša rakstura sertifikātiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem

(OV L 208 , 24.7.1992, lpp. 9)

Grozīta ar:

	Oficiālais Vēstnesis		
	Nr.	Lappuse	Datums
► M1 Padomes regula (EK) Nr. 806/2003 (2003. gada 14. aprīlis),	L 122	1	16.5.2003

Grozīta ar:

► A1 Austrijas, Zviedrijas un Somijas pievienošanās akts	C 241	21	29.8.1994
► A2 Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltes Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 2082/92

(1992. gada 14. jūlijs)

par īpaša rakstura sertifikātiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ražošanai un izplatīšanai ir svarīga nozīme Kopienas ekonomikā;

tā kā saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas pārorientēšanu būtu jāveicina lauksaimnieciskās ražošanas dažādošana; tā kā atsevišķu produktu patēriņa veicināšana varētu dot ievērojamu labumu lauku ekonomikā, jo īpaši mazāk attīstītos vai attālos apgabalos, gan palielinot lauksaimnieku ieņēmumus, gan saglabājot lauku iedzīvotājus šajos apgabalos;

tā kā saistībā ar pārtikas produktu iekšējā tirgus izveidi, uzņēmēji būtu jānodrošina ar iespēju paaugstināt savu produktu tirgus vērtību, pasargājot patērētājus no nepareizas praktiskas lietošanas un tajā pašā laikā nodrošinot godīgu tirdzniecību;

tā kā saskaņā ar Padomes 1989. gada 9. novembra rezolūciju par nākotnes prioritātēm patērētāju tiesību aizsardzības politikas atjaunošanā ⁽⁴⁾ jāņem vērā pieaugošais patērētāju pieprasījums vairāk akcentēt pārtikas produktu kvalitāti un informāciju attiecībā uz to raksturu, pārtikas produktu ražošanas un apstrādes metodēm un to raksturīgajām īpašībām; tā kā, ņemot vērā produktu dažādību tirgū un informācijas pārpilnību par tiem, lai spētu labāk izvēlēties, patērētāji jānodrošina ar skaidru un kodolīgu informāciju attiecībā uz pārtikas produktu raksturīgajām īpašībām;

tā kā brīvprātīga sistēma, kas balstīta uz regulatīviem kritērijiem, palīdzēs sasniegt šos mērķus; tā kā šādai sistēmai, kas ļauj ražotājiem būt informētiem par pārtikas produktu kvalitāti visā Kopienā, jāpiedāvā pilnīga garantija, ka visas tirdzniecības norādes par kvalitāti ir pamatotas;

tā kā daži ražotāji vēlētos atvasināt tirgus vērtību no lauksaimniecības vai pārtikas produktu specifiskā rakstura tāpēc, ka to raksturīgās īpašības nepārprotami izceļ tos starp līdzīgiem lauksaimniecības vai pārtikas produktiem; tā kā, lai aizsargātu patērētāju, apliecinātās raksturīgās īpašības ir jāpārbauda;

tā kā, ņemot vērā tādu lauksaimniecības vai pārtikas produktu specifisko raksturu, būtu jāpieņem īpaši noteikumi, lai papildinātu marķēšanas noteikumus, kas paredzēti ar Padomes 1978. gada 18. decembra Direktīvu 79/112/EEK par dalībvalstu likumu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformējumu un reklāmu ⁽⁵⁾; tā kā būtu jāizstrādā frāze un vajadzības gadījumā Kopienas simbols, ko pievienotu šādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu preču aprakstam, ar kuru informē patērētāju, ka konkrētam lauksaimniecības vai pārtikas produktam piemīt pārbaudītas raksturīgās īpašības;

⁽¹⁾ OV C 30, 6.2.1991., 4 lpp. un OV C 71, 20.3.1992., 14. lpp.

⁽²⁾ OV C 326, 16.12.1991., 40. lpp.

⁽³⁾ OV C 40, 17.2.1992., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 294, 22.11.1989., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 33, 8.2.1979., 1. lpp. Jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/72/EEK (OV L 42, 15.2.1991., 27. lpp.).

▼B

tā kā, lai nodrošinātu, ka lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem pilnībā piemīt apliecinātās raksturīgās īpašības, ražotāju grupām pašām produkta specifikācijā jādefinē minētās īpašības, bet tā kā visā Kopienā jābūt vienādiem noteikumiem, ar kādiem apstiprina pārbaudes organizācijas, kas atbildīgas par produkta specifikācijas atbilstības pārbaudīšanu;

tā kā, lai neradītu apstākļus negodīgai konkurencei, kamēr ražotāja izvēlēta pārbaudes organizācija apstiprina, ka viņa ražotais vai apstrādātais lauksaimniecības vai pārtikas produkts atbilst attiecīgās specifikācijas prasībām, katram ražotājam jānodrošina iespēja izmantot reģistrētu preču aprakstu kopā ar sīkākām ziņām, bet vajadzības gadījumā – reģistrētu Kopienas simbolu vai preču aprakstu;

tā kā būtu jāparedz, ka tiek atļauta tirdzniecība ar trešām valstīm, kas savā teritorijā piedāvā līdzvērtīgas garantijas īpaša rakstura sertifikātu izsniegšanai un pārbaudei;

tā kā, ja lauksaimniecības vai pārtikas produkts kļūst pievilcīgs ražotājiem un drošs patērētājiem, frāzēm, kas attiecas uz lauksaimniecības vai pārtikas produkta īpašo raksturu, jāpiešķir juridiska aizsardzība un uz tām jāattiecinā oficiāla pārbaude;

tā kā jāparedz procedūra ciešai sadarbībai starp dalībvalstīm un Komisiju šim nolūkam izveidotā regulatīvā komitejā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šajā regulā ir minēti noteikumi, ar kādiem var iegūt īpaša rakstura Kopienas sertifikātu:

- Līguma II pielikumā uzskaitītajiem lauksaimniecības produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā,
- šīs regulas pielikumā uzskaitītajiem pārtikas produktiem.

Pielikumu var grozīt saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru.

2. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Kopienas noteikumus.

3. Padomes 1989. gada 28. marta Direktīvu 83/189/EEK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽¹⁾, nepiemēro īpaša rakstura sertifikātiem, uz ko attiecas šī regula.

2. pants

Šajā regulā:

1. “Īpašais raksturs” ir pazīme vai pazīmju kopums, kas nepārprotami atšķir lauksaimniecības vai pārtikas produktu no citiem līdzīgiem tās pašas kategorijas lauksaimniecības vai pārtikas produktiem.

Lauksaimniecības vai pārtikas produktu noformējumu neuzskata par pazīmi pirmās daļas nozīmē.

Īpašo raksturu neattiecinā uz Kopienas tiesību aktos vai atsevišķos valsts tiesību aktos, standartizācijas iestāžu noteiktajos standartos vai brīvprātīgos standartos noteikto kvalitatīvo vai kvantitatīvo sastāvu vai ražošanas veidu; tomēr šo noteikumu nepiemēro, ja minētie tiesību akti vai standarti ir ieviesti, lai definētu produkta īpašo raksturu.

2. “Grupa” ir jebkura ražotāju un/vai apstrādātāju apvienība, neatkarīgi no tās juridiskās formas vai sastāva, un kas strādā ar vienu un to pašu lauksaimniecības vai pārtikas produktu. Grupā var piedalīties citas ieinteresētās personas.

3. “Īpaša rakstura sertifikāts” nozīmē, ka produkta īpašo raksturu ir atzinusi Kopiena, to reģistrējot saskaņā ar šo regulu.

⁽¹⁾ OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/230/EEK (OV L 128, 18.5.1990., 15. lpp.).

▼B

3. pants

Komisija izveido un vada īpašā rakstura sertifikātu reģistru, kurā uzskaita to lauksaimniecības un pārtikas produktu nosaukumus, kuru īpašais raksturs saskaņā ar šo regulu ir atzīts Kopienas līmenī.

Reģistrs nošķir 13. panta 1. punktā un 13. panta 2. punktā minētos nosaukumus.

4. pants

1. Lauksaimniecības vai pārtikas produktam, lai to iekļautu 3. pantā minētajā reģistrā, jābūt ražotam no tradicionālām izejvielām vai tā sastāvam jābūt tradicionālam, vai arī ražošanas veidam un/vai apstrādei jāatspoguļo tradicionālais ražošanas un/vai apstrādes veids.

2. Nav atļauts reģistrēt lauksaimniecības vai pārtikas produktu, kura īpašais raksturs izriet no:

- a) tā cilmes vai ģeogrāfiskās izcelsmes;
- b) tikai tehnoloģiska jauninājuma piemērošanas.

5. pants

1. Lai to varētu reģistrēt, nosaukumam:

- jābūt raksturīgam pašam par sevi vai
- jāizsaka lauksaimniecības vai pārtikas produktu īpašais raksturs.

2. Nosaukumu, kas izsaka īpašo raksturu, kā minēts 1. punkta otrajā ievilkumā, nedrīkst reģistrēt, ja:

- tas attiecas tikai uz vispārīga rakstura prasībām lauksaimniecības vai pārtikas produktu kopumam vai to, kas paredzēts īpašos Kopienas tiesību aktos,
- tas ir maldinošs pats par sevi jo īpaši attiecībā uz acīmredzamu produkta īpašību vai arī neatbilst specifikācijai vai patērētāju cerībām, ņemot vērā produkta īpašības.

3. Lai to reģistrētu, īpašajam nosaukumam, kā minēts 1. punkta pirmajā ievilkumā, jābūt tradicionālam un jāatbilst attiecīgās valsts noteikumiem vai arī tas kļuvis par paradumu.

4. Ģeogrāfiskos terminus atļauts izmantot nosaukumos, kas nav ietverti Padomes 1992. gada 14. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības un pārtikas produktu izcelsmes ģeogrāfisko norāžu un nosaukumu aizsardzību⁽¹⁾.

6. pants

1. Lai iegūtu īpašā rakstura sertifikātu, lauksaimniecības vai pārtikas produktam jāatbilst produkta specifikācijai.

2. Produkta specifikācijā iekļauj vismaz:

- nosaukumu 5. panta nozīmē, vienā vai vairākās valodās,
- ražošanas metodes aprakstu, ieskaitot izejvielas raksturu un īpašības un/vai izmantotās sastāvdaļas un/vai lauksaimniecības vai pārtikas produkta sagatavošanas metodi, norādot tā īpašo raksturu,
- aspektus, kas ļauj novērtēt tradicionālo raksturu 4. panta 1. punkta nozīmē,
- lauksaimniecības vai pārtikas produkta īpašību aprakstu, norādot galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās un/vai organoleptiskās īpašības, kas attiecas uz īpašo raksturu,
- minimālās prasības un pārbaudes procedūras īpašā rakstura definēšanai.

7. pants

1. Tikai grupai ir tiesības pieteikt reģistrācijai lauksaimniecības vai pārtikas produkta īpašo raksturu.

⁽¹⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.

▼B

2. Pieteikumu reģistrācijai, kurā iekļauta produkta specifikācija, iesniedz kompetentajai iestādei.
3. Kompetentā iestāde pieteikumu pārsūta Komisijai, ja tā uzskata, ka ir izpildītas 4., 5. un 6. panta prasības.
4. Ne vēlāk kā šīs regulas spēkā stāšanās dienā dalībvalstis publicē ziņas par to izvirzītajām kompetentajām iestādēm un attiecīgi informē Komisiju. ►A1 6 mēnešu laikā pēc pievienošanās dienas Austrija, Somija un Zviedrija publicē šādu informāciju. ◀►A2 Čehijas Republika, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Slovēnija un Slovākija minēto informāciju publicē sešos mēnešos no pievienošanās dienas. ◀

8. pants

1. Komisija pārsūta tulkoto reģistrācijas pieteikumu citām dalībvalstīm sešu mēnešu laikā no 7. panta 3. punktā minētā pieteikuma saņemšanas.

Līdzko ir veikta pirmajā daļā minētā pārsūtīšana, Komisija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicē 7. pantā minētās kompetentās iestādes pārsūtītā pieteikuma galvenos jautājumus un konkrēti – lauksaimniecības vai pārtikas produkta nosaukumu, kā paredzēts 6. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā, un pieteikuma iesniedzēja atsauces.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina, ka visām personām, kas var pierādīt likumīgas ekonomiskas intereses, ir atļauts iepazīties ar 1. punktā minēto pieteikumu. Turklāt saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošiem noteikumiem minētās kompetentās iestādes var nodrošināt pieeju citām personām ar likumīgām interesēm.
3. Piecu mēnešu laikā pēc 1. punktā minētās publicēšanas dienas jebkura fiziska vai juridiska persona, kas likumīgi ieinteresēta reģistrācijā, var iebilst pret paredzēto reģistrāciju, nosūtot pienācīgi pamatotu paziņojumu kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā šī persona dzīvo vai ir reģistrēta.
4. Dalībvalstu kompetentās iestādes noteiktā laikā veic vajadzīgos pasākumus, lai ņemtu vērā 3. punktā minēto paziņojumu. Dalībvalstis var iesniegt iebildumus arī pēc savas iniciatīvas.

9. pants

1. Ja sešu mēnešu laikā Komisijai nav darīti zināmi nekādi iebildumi, Komisija 3. pantā paredzētajā reģistrā iekļauj galvenos jautājumus, kas minēti 8. panta 1. punktā, un publicē tos *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Ja iebildumi ir paziņoti trīs mēnešu laikā, Komisija aicina ieinteresētās dalībvalstis panākt savstarpēju vienošanos saskaņā ar to iekšējām procedūrām turpmāko trīs mēnešu laikā. Ja:
 - a) šāda vienošanās ir panākta, attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai visus faktorus, kas ļāva panākt šo vienošanos, kā arī pieteikuma iesniedzēja un iebildumu cēlāja viedokli. Ja atbilstoši 6. panta 2. punktam saņemtā informācija nav mainījies, Komisija rīkojas saskaņā ar iepriekšminēto 1. punktu. Pretējā gadījumā tā atkal uzsāk 8. pantā noteikto procedūru;
 - b) vienošanās nav panākta, Komisija lemj par reģistrāciju saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru. Ja pieņem lēmumu reģistrēt īpašo raksturu, Komisija rīkojas saskaņā ar iepriekšminēto 1. punktu.

10. pants

1. Jebkura dalībvalsts var paziņot, ka produkts, uz ko attiecas Kopienas īpašā rakstura sertifikāts, vairs neatbilst lauksaimniecības vai pārtikas produkta specifikācijā noteiktiem kritērijiem.
2. Dalībvalsts, kas minēta 1. punktā, iesniedz ziņojumu attiecīgajai dalībvalstij. Šī dalībvalsts izskata sūdzību un informē pārējās dalībvalstis par konstatēto un visiem veiktajiem pasākumiem.

▼B

3. Atkārtotu pārkāpumu gadījumā un tad, ja dalībvalstis nespēj vienoties, Komisijai jānosūta pienācīgi pamatots iesniegums.

4. Komisija, apspriežoties ar ieinteresētajām dalībvalstīm, izskata iesniegumu. Ja nepieciešams, Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru. Tie var ietvert reģistrācijas anulēšanu.

11. pants

1. Dalībvalsts – pēc tās teritorijā reģistrētas grupas lūguma – var prasīt veikt grozījumus produkta specifikācijā.

2. Komisija nodrošina, ka grozījumu pieprasījumu un pieteikuma iesniedzēja atsauces publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Piemēro 8. panta 2., 3. un 4. punktu.

Dalībvalsts kompetentās iestādes nodrošina, ka par publikāciju tiek informēti visi ražotāji un/vai apstrādātāji, kas izmanto produkta specifikāciju, kurai pieprasīti grozījumi.

3. Trīs mēnešu laikā no 2. punktā paredzētās publicēšanas dienas visi ražotāji un/vai apstrādātāji, kas izmanto produkta specifikāciju, kurai pieprasīti grozījumi, var īstenot savas tiesības saglabāt sākotnējo produkta specifikāciju, nosūtot paziņojumu dalībvalsts, kurā tie ir reģistrēti, kompetentajai iestādei, kas tos nosūta Komisijai ar saviem komentāriem, ja tādi ir.

4. Ja četru mēnešu laikā no publicēšanas dienas, kas noteikta 2. punktā, Komisijai nav darīts zināms neviens iebildums vai paziņojums, kā minēts 3. punktā, Komisija ievada pieprasīto grozījumu 3. pantā paredzētajā reģistrā un publicē to *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja Komisijai ir darīts zināms iebildums vai paziņojums, kā minēts 3. punktā, grozījumu neregistrē. Tādā gadījumā 1. punktā minētā prasītāja grupa var pieteikties uz jaunu īpašā rakstura sertifikātu saskaņā ar procedūru, kas noteikta 7. līdz 9. pantā.

12. pants

Saskaņā ar 19. pantā noteikto procedūru Komisija var definēt Kopienas simbolu, ko saskaņā ar šo regulu drīkst izmantot, marķējot, noformējot un reklamējot lauksaimniecības vai pārtikas produktu ar Kopienas īpašā rakstura sertifikātu.

13. pants

1. No publicēšanas dienas, kas paredzēta 9. panta 1. punktā, 5. pantā minētais nosaukums kopā ar 15. panta 1. punktā minēto norādi un, vajadzības gadījumā, 12. pantā minēto Kopienas simbolu ir rezervēts lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem, kas atbilst publicētajai produkta specifikācijai.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, nosaukumu vienu pašu rezervē lauksaimniecības vai pārtikas produktiem, kas atbilst publicētajai produkta specifikācijai, ja:

- a) grupa tā prasījusi savā reģistrācijas pieteikumā;
- b) no 9. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētās procedūras neizriet, ka nosaukuma izmantošana līdzīgiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem ir likumīga, atzīta un ekonomiski nozīmīga.

14. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vēlākais sešus mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā ir izveidotas pārbaudes struktūras, kuru uzdevums ir nodrošināt, lai lauksaimniecības un pārtikas produkti ar īpašā rakstura sertifikātu atbilstu specifikācijās noteiktajiem kritērijiem. ► **A1** Austrijai, Somijai un Zviedrijai iepriekšminētais laikposms sākas no pievienošanās dienas. ◀► **A2** Attiecībā uz Čehijas Republiku, Igauniju, Kipru, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Maltu, Poliju, Slovēniju un Slovēniju iepriekšminētais laikposms sākas pievienošanās dienā. ◀

▼B

2. Pārbaudes struktūrā var iekļaut vienu vai vairākas ieceltas pārbaudes iestādes un/vai privātas organizācijas, kuras minētajam nolūkam apstiprinājusi dalībvalsts. Dalībvalstis nosūta Komisijai pilnvaroto iestāžu un/vai organizāciju sarakstus un to attiecīgās pilnvaras. Komisija publicē šīs ziņas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Ieceltajām pārbaudes iestādēm un/vai privātajām organizācijām jāpiedāvā atbilstošas objektivitātes un taisnīguma garantijas visiem to kontrolei pakļautajiem ražotājiem vai pārstrādātājiem un to pastāvīgā rīcībā jābūt kvalificētiem darbiniekiem un resursiem, kas vajadzīgi, lai pārbaudītu lauksaimniecības un pārtikas produktu atbilstību Kopienas īpašā rakstura sertifikātam.

Ja pārbaudes struktūras dažām pārbaudēm izmanto citu organizāciju pakalpojumus, šai organizācijai jāsniedz tādas pašas garantijas. Tomēr ieceltās pārbaudes iestādes un/vai apstiprinātās privātas organizācijas dalībvalstī turpina atbildēt par visām pārbaudēm.

Šīs regulas nolūkā no 1998. gada 1. janvāra organizācijām, lai dalībvalsts tās apstiprinātu, jāatbild par prasībām, kas noteiktas 1989. gada 26. jūnija standartā EN 45011.

4. Ja dalībvalsts ieceltā pārbaudes iestāde un/vai privātā organizācija konstatē, ka lauksaimniecības vai pārtikas produkti ar šīs dalībvalsts izsniegtu īpašā rakstura sertifikātu neatbilst specifikācijas kritērijiem, tā veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas izpildi. Tā informē dalībvalsti par savās pārbaudēs veiktajiem pasākumiem. Ieinteresētajām pusēm jāpaziņo visi pieņemtie lēmumi.

5. Dalībvalstij jāatsauc pārbaudes organizācijas apstiprinājums, ja atbilstība 2. un 3. punktā minētajiem kritērijiem vairs nepastāv. Dalībvalsts informē Komisiju, kas publicē pārskatīto apstiprināto organizāciju sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotājam, kas izpilda šo regulu, ir pieeja pārbaudes sistēmai.

7. Šajā regulā paredzēto pārbaudžu izmaksas sedz īpašā rakstura sertifikāta lietotāji.

15. pants

1. Tikai tie ražotāji, kas ievēro reģistrētā produkta specifikāciju, drīkst izmantot:

- norādi, kas jānosaka saskaņā ar 19. pantā paredzēto procedūru,
- vajadzības gadījumā – Kopienas simbolu un,
- ievērojot 13. panta 2. punktu, reģistrēto nosaukumu.

2. Pirmo reizi pēc reģistrācijas lietojot nosaukumu, kas rezervēts saskaņā ar 13. panta 1. vai 2. punktu, ražotājs, pat ja viņš pieder pie sākotnējā pieteikuma iesniedzēju grupas, attiecīgi par to paziņo ieceltajai pārbaudes iestādei vai organizācijai dalībvalstī, kurā tas ir reģistrēts.

3. Ieceltā pārbaudes iestāde vai organizācija nodrošina, lai pirms produkta laišanas tirgū ražotājs ievēro publicēto informāciju.

16. pants

Neierobežojot starptautiskas vienošanās, šī regula attiecas uz trešo valstu lauksaimniecības un pārtikas produktiem ar nosacījumu, ka trešā valsts:

- spēj nodrošināt tādas pašas vai līdzvērtīgas garantijas kā tās, kas minētas 4. un 6. pantā,
- ir izveidojusi pārbaudes kārtību, kas ir līdzvērtīga 14. pantā noteiktajai,
- ir gatava sniegt līdzvērtīgu aizsardzību tai, kāda pieejama atbilstošiem Kopienā ražotajiem lauksaimniecības vai pārtikas produktiem ar Kopienas īpašā rakstura sertifikātu.

▼ **B***17. pants*

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu juridisko aizsardzību pret jebkādu ļaunprātīgu vai maldinošu 15. panta 1. punktā minēto terminu un vajadzības gadījumā 12. pantā minēto Kopienas simbolu izmantošanu, kā arī pret jebkādu saskaņā ar 13. pantu reģistrēto un rezervēto nosaukumu imitāciju.
2. Reģistrētie nosaukumi ir aizsargāti pret jebkādu rīcību, kas var maldināt sabiedrību, cita starpā, pret rīcību, kas vedina domāt, ka uz lauksaimniecības vai pārtikas produktu attiecas Kopienas izsniegts īpašā rakstura sertifikāts.
3. Dalībvalstis informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par veiktajiem pasākumiem.

18. pants

Dalībvalstīs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka valstī izmantotie preču apraksti nerada pamatu sajaukšanai ar atbilstoši 13. panta 2. punktam reģistrētiem un rezervētiem nosaukumiem.

▼ **M1***19. pants*

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo pantu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK (*) 5. un 7. pantu.
Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.
3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

▼ **B***20. pants*

Sīki izstrādātus noteikumus šīs regulas piemērošanai pieņem saskaņā ar procedūru, kas noteikta 19. pantā.

21. pants

Piecus gadus no dienas, kad šī regula stājusies spēkā, Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

Ziņojumā jo īpaši iztirzā 9. un 13. panta piemērošanas sekas.

22. pants

Šī regula stājas spēkā divpadsmit mēnešus pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

(*) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼ **B**

PIELIKUMS

Pārtikas produkti, kas minēti 1. panta 1. punktā

- Alus,
- šokolāde un citi pārtikas produkti, kas satur kakao,
- konditorejas izstrādājumi, maize, mīklas izstrādājumi, kūkas, cepumi un citi maizes un konditorejas izstrādājumi,
- vārīti, nevārīti vai pildīti makaronu izstrādājumi,
- gatavi, atsilāmi ēdieni,
- sagatavotas garšvielu mērces,
- zupas vai buljoni,
- no augu ekstraktiem pagatavoti dzērieni,
- saldējums un sasaldētas sulas.